

Trafik til Thykland, saaledes vilde det være til overordentlig stor Gavn, om vi kunde gøre det samme for at faa en god gennemgaende Trafik til England, ikke for vore Stude, thi dem vilde de jo ikke længere have, men der kunde blive en fortrinlig Trafik for rejsende fra hele NordEuropa til England over Eshjærg. Dertil behøvedes imidlertid en anstændig Jærnbanebygning der, for nu staar der kun et Skur, som har staaet der i mange Aar. Det blev kun bygget der foreløbigt, men man har ikke siden kunnet faa Penge tilovers til at bygge det om. Derimod kan man tage 200,000 Kr. og smide ud i Vandet her! Inden jeg kan stemme for en saadan Flothed, forlanger jeg, at de andre Egne, som ere uheldig stillede, og hvor der ogsaa kan gøres overordentlig meget for den gennemgaende Trafik, og skabes heldige Forhold, som kunne komme hele Landet til Gode, faa nogle Penge blot for dermed at skaffe, det nødvendigte i den Henseende til Veje. Jeg vil foreslaa det høje Ting at gaa med Ministeren her og ikke være saa stot! Vi have sandt for Dyden været flotte nok i disse Dage, saa at vi ikke behøve at flotte os her til noget, som ikke er nødvendigt, blot fordi Solliterne, hvad jeg saa godt kan forstaa, ville sætte Pris paa at have en Stenbro at se paa i Stedet for en bygget paa Træstykker under Bandet. Jeg tror imidlertid, at denne sidste Bro er lige saa god, i alt Fald har man haft den Tro hidtil, saalænge jeg har kendt til den Slags Ting. Banfeligheden med at faa Træet til at holde i Overgangen mellem Høj- og Lavvande, tænker jeg nok Ministerens Teknikere komme ud over. Altsaa jeg vil henstille til den ærede Minister, at han vil føle det som sin Pligt at afflaa de yderligere Penge, man her vil give ham, og saa i Stedet for bygge en anstændig Jærnbanestation ved Eshjærg. Det vilde være til Nytte baade for Jans og for de rejsende over Eshjærg. Jeg anser det for absolut nødvendigt, at vi snart faa en saadan Stationsbygning.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Ja, det ærede Medlem er jo i Dag meget ministeriel. Det er mig jo noget nyt og overraskende. Det ærede Medlem er saa bange for, at man skal gøre Uret mod Ministeren i dette Tilfælde, for, at man skal paatvinge ham en Bevilling. Derimod vil det ærede Medlem have, at det hele skal flyttes til Eshjærg, og det kan jeg saa godt forstaa: Hver taler jo for sin Part! Men jeg maa dog gøre opmærksom paa til Klaring endnu en Gang af Ansøelserne, at man maa hufte paa, at jeg ikke har sagt

noget om, at jeg vilde finde, at dette var en paatrængende Bevilling. Jeg har kun sagt, at jeg selvfølgelig kan lade mig nøje med det, jeg selv har foreslaaet, naar man kun ønsker at give mig det, men jeg har tillige yderligere sagt, at jeg vilde paafønde det, naar jeg fik noget mere. Den Slags Tvang er jeg virkelig ikke bange for! Altsaa, jeg vil være tilfreds med at faa det, jeg har foreslaaet; men jeg vil være endnu mere tilfreds med at faa det, som det ærede Flertal har foreslaaet. Det ærede Medlems Argumentation slaar ikke til; den rammer ikke, men i øvrigt takker jeg for den Bøvlige, det ærede Medlem viste ved denne Gang at ville støtte Ministeren.

Ordføreren (Clausen): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Grund til at beklage sig over, at man er knap her fra Tingets Side over for Eshjærg; der er virkelig lagt ikke saa faa Penge derovre. Jeg selv har i øvrigt altid stillet mig imødetommende, naar der har været Tale om at fremme en eller anden god Sag i Thykland; det tror jeg vil være det ærede Folketing almindelig bekendt. Alene i Aar have vi jo bevilget store Summer ikke alene til Hedeselskabet, men ogsaa til Kirker og den Slags Ting derovre. Jeg gaar gerne med til det, naar jeg ser, at der er noget, der trænges til, og at der gøres noget godt. Det ærede Medlem var jo i en gruelig Misforstaaelse over for dette Spørgsmaal, thi her er slet ikke Tale om at "tage" 250,000 Kr. eller 465,000 Kr. af Statskassen og anvende derne, nej, der er Tale om at garantere det lolland-salfterste Jærnbaneselskab Renteindtægten af de 465,000 Kr. og derved tillige skaffe Sikkerhed for de Folk, som kunne være udsatte for Fare ved Færdsel paa Broen.

Tauber: Der er et Moment i denne Sag, som ikke er kommet frem. Jeg undrede mig noget ved at høre den ærede Minister sige, at han vilde gerne anvende 215,000 Kr. mere paa et Jærnbaneselskab, end han selv har begæret. Det er noget ganske usædvanligt; ellers plejer han bestandig at være meget nøjeseende dermed, fordi Pengene skulde ud af Statskassen. Her er Hemmeligheden imidlertid den, at Pengene skulle ikke gaa ud af Statskassen; her er i Virkeligheden Tale om Penge, som Selskabet skal betale, Penge, af hvilke vi kun skulle betale Renten for det lolland-salfterste Jærnbaneselskab. Det er akkurat det samme som at rejse et Statslaan, og paa den Maade maa